Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
YVES BOT
της 7ης Μαρτίου 2018 [1]

Υπόθεση C-246/17

Ibrahima Diallo
κατά
État belge

[αίτηση του Conseil d'État (Συμβουλίου της Επικρατείας, Βέλγιο)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια κράτους μέλους – Αίτηση για τη χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας – Οδηγία 2004/38/ΕΚ – Άρθρο 10, παράγραφος 1 – Εξάμηνη προθεσμία – Έκδοση και κοινοποίηση της αποφάσεως – Συνέπειες της μη τηρήσεως της προθεσμίας – Διακοπή και αναστολή της προθεσμίας»

1. Η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί του περιεχομένου του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ [2].

2. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του Ibrahima Diallo, υπηκόου Γουινέας και πατέρα τέκνου ολλανδικής ιθαγένειας το οποίο κατοικεί στο Βέλγιο, και του État belge (Βελγικού Δημοσίου) με αντικείμενο απορριπτική απόφαση του δεύτερου όσον αφορά αίτηση χορηγήσεως δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με διαταγή εγκαταλείψεως της επικράτειας.

3. Ειδικότερα, με αυτή την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ζητείται να παράσχει το Δικαστήριο σημαντικές διευκρινίσεις, αφενός, όσον αφορά την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκδοθούν και να κοινοποιηθούν οι αποφάσεις του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 και τις ενδεχόμενες συνέπειες που απορρέουν από τη μη έκδοση ή μη κοινοποίηση των εν λόγω αποφάσεων. Αφετέρου, το Δικαστήριο πρέπει να κρίνει, αν, μετά τη δικαστική ακύρωση αποφάσεως εκδοθείσας βάσει της διατάξεως αυτής, η εξάμηνη προθεσμία που διαθέτει η αρμόδια εθνική αρχή δυνάμει της διατάξεως αυτής έχει διακοπεί ή ανασταλεί.

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 ΕΕ 2004, L 158, σ. 77, καθώς και διορθωτικά ΕΕ 2004, L 229, σ. 35, και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34.

4. Στις παρούσες προτάσεις, θα εκθέσω τους λόγους για τους οποίους φρονώ ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης πρέπει να γίνει εντός της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπει η διάταξη αυτή, ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται βάσει της εν λόγω διατάξεως πρέπει επίσης να εκδοθούν εντός της προθεσμίας αυτής ενώ η κοινοποίηση αποφάσεως να μη χορηγηθεί δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης μπορεί να γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής. Θα αναφέρω επίσης τους λόγους για τους οποίους θεωρώ ότι η μη έκδοση ή μη κοινοποίηση αποφάσεως που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 δεν μπορεί να έχει ως αυτόματη συνέπεια τη χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης και, τέλος, ότι η δικαστική ακύρωση της αποφάσεως αυτής έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή της εξάμηνης προθεσμίας που έχει στη διάθεσή της η διοίκηση και, ως εκ τούτου, την επανέναρξη της εξάμηνης προθεσμίας.

I. Το νομικό πλαίσιο

A. Το δίκαιο της Ένωσης

5. Το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/38 ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1) "Πολίτης της Ένωσης": κάθε πρόσωπο το οποίο έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους.

2) "Μέλος της οικογένειας":

[…]

δ) οι συντηρούμενοι απευθείας ανιόντες […]·

[…]».

6. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής αναφέρει:

«Η παρούσα οδηγία ισχύει για όλους τους πολίτες της Ένωσης οι οποίοι μεταβαίνουν ή διαμένουν σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο του οποίου είναι υπήκοοι καθώς και τα μέλη των οικογενειών τους κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2, σημείο 2, που τους συνοδεύουν ή πηγαίνουν να τους συναντήσουν.»

7. Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Το δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας πολίτη της Ένωσης τα οποία δεν είναι υπήκοοι κράτους μέλους πιστοποιείται με τη χορήγηση εγγράφου το οποίο καλείται "Δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας ενός πολίτη της Ένωσης", το αργότερο εντός εξαμήνου από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Η βεβαίωση υποβολής της αίτησης για τη χορήγηση δελτίου διαμονής χορηγείται αμέσως.»

8. Το άρθρο 15 της οδηγίας 2004/38, επιγραφόμενο «Διαδικαστικές εγγυήσεις», αναφέρει, στην παράγραφό του 1:

«Οι διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 30 και 31 εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν για κάθε απόφαση περιοριστική της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους, για άλλους λόγους εκτός της δημόσιας τάξης, της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας υγείας.»

9. Το άρθρο 30 της οδηγίας αυτής, επιγραφόμενο «Κοινοποίηση των αποφάσεων», ορίζει:

«1. Κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 1, πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στους ενδιαφερόμενους κατά τρόπο που να τους επιτρέπει να κατανοήσουν το περιεχόμενο και τις συνέπειες της απόφασης.

[…]

3. Η κοινοποίηση περιέχει μνεία του δικαστηρίου ή της διοικητικής αρχής ενώπιον του οποίου ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει προσφυγή, την προθεσμία της προσφυγής καθώς και, ενδεχομένως, την προθεσμία που τάσσεται στον ενδιαφερόμενο να εγκαταλείψει την επικράτεια του κράτους μέλους. Με εξαίρεση τις δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις κατεπείγοντος, η τασσόμενη προθεσμία για την εγκατάλειψη της επικράτειας δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός από την ημερομηνία της κοινοποίησης.»

Β. Το βελγικό δίκαιο

10. Κατά το άρθρο 42, παράγραφος 1, του loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (νόμου περί της προσβάσεως στην επικράτεια, της διαμονής, της εγκαταστάσεως και της απομακρύνσεως αλλοδαπών) [3], της 15ης Δεκεμβρίου 1980:

«Το δικαίωμα διαμονής άνω των τριών μηνών στην ημεδαπή αναγνωρίζεται το συντομότερο δυνατό και το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως που προβλέπεται στην [παράγραφο] 4, εδάφιο 2, στον πολίτη της Ένωσης και στα μέλη της οικογένειάς του υπό τις προϋποθέσεις και για τη διάρκεια που καθορίζονται με βασιλικό διάταγμα, σύμφωνα με τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς και οδηγίες. Η αναγνώριση λαμβάνει υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου.»

11. Κατά το άρθρο 52, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του arrêté royal sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (βασιλικού διατάγματος περί της προσβάσεως στην επικράτεια, της διαμονής, της εγκαταστάσεως και της απομακρύνσεως αλλοδαπών) [4], της 8ης Οκτωβρίου 1981:

«Αν ο Υπουργός ή ο εξουσιοδοτηθείς από αυτόν αναγνωρίσει το δικαίωμα διαμονής ή αν δεν ληφθεί απόφαση εντός της προθεσμίας του άρθρου 42 του νόμου [της 15ης Δεκεμβρίου 1980], ο δήμαρχος ή ο εξουσιοδοτηθείς από αυτόν χορηγεί στον αλλοδαπό "δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης" σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 9.»

II. Το ιστορικό της διαφοράς της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

12. Ο I. Diallo είναι υπήκοος Γουινέας, πατέρας τέκνου ολλανδικής ιθαγένειας το οποίο κατοικεί στο Βέλγιο.

13. Υπό την ιδιότητα αυτή, υπέβαλε, στις 25 Νοεμβρίου 2014, στο εν λόγω κράτος μέλος, αίτηση για τη χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης.

14. Στις 22 Μαΐου 2015, οι βελγικές αρχές εξέδωσαν απορριπτική απόφαση όσον αφορά τη διαμονή, μαζί με διαταγή εγκαταλείψεως της επικράτειας, και η απόφαση αυτή τού κοινοποιήθηκε στις 3 Ιουνίου 2015, δηλαδή έξι μήνες και εννέα ημέρες μετά την υποβολή της αιτήσεως.

3 *Moniteur belge* της 31ης Δεκεμβρίου 1980, σ. 14584, στο εξής: νόμος της 15ης Δεκεμβρίου 1980.

4 *Moniteur belge* της 27ης Οκτωβρίου 1981, σ. 13740, στο εξής: βασιλικό διάταγμα της 8ης Οκτωβρίου 1981.

15. Ο I. Diallo άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Conseil du contentieux des étrangers (συμβουλίου επιλύσεως ενδίκων διαφορών αλλοδαπών, Βέλγιο), το οποίο, με απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2015, ακύρωσε λόγω ελλείψεως αιτιολογίας την απορριπτική απόφαση όσον αφορά τη διαμονή, μαζί με διαταγή εγκαταλείψεως της επικράτειας.

16. Ακολούθως, στις 9 Νοεμβρίου 2015, οι βελγικές αρχές εξέδωσαν νέα απορριπτική απόφαση όσον αφορά τη διαμονή, μαζί με διαταγή εγκαταλείψεως της επικράτειας. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον I. Diallo στις 26 Νοεμβρίου 2015.

17. Κατά την απόφαση αυτή, ο I. Diallo δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να έχει δικαίωμα διαμονής άνω των τριών μηνών ως μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, επειδή δεν απέδειξε ότι διαθέτει επαρκείς πόρους και ότι το ολλανδικής ιθαγένειας τέκνο του συντηρείται από αυτόν ή ότι αυτός έχει πράγματι την επιμέλειά του.

18. Στις 11 Δεκεμβρίου 2015, ο I. Diallo άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Conseil du contentieux des étrangers (συμβουλίου επιλύσεως ενδίκων διαφορών αλλοδαπών) το οποίο, με απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2016, απέρριψε την προσφυγή αυτή.

19. Στις 25 Μαρτίου 2016, ο I. Diallo άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, δηλαδή του Conseil d'État (Συμβουλίου της Επικρατείας, Βέλγιο).

20. Προς στήριξη της αιτήσεως αυτής, υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 η απόφαση επί της αιτήσεως χορηγήσεως δελτίου διαμονής πρέπει να κοινοποιηθεί στον αιτούντα εντός εξαμήνου από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως και ότι η εθνική νομοθεσία πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με την απαίτηση αυτή. Προσθέτει ότι η παροχή στην αρμόδια εθνική αρχή νέας εξάμηνης προθεσμίας, μετά την ακύρωση της πρώτης αποφάσεως, στερεί πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38.

21. Οι βελγικές αρχές υποστηρίζουν, από πλευράς τους, ότι, εφόσον ουδεμία διάταξη επιβάλλει προθεσμία κοινοποιήσεως, η αρμόδια αρχή υποχρεούται μόνο να εκδώσει εντός της εξάμηνης προθεσμίας απόφαση επί της αιτήσεως χορηγήσεως δελτίου διαμονής. Προσθέτουν ότι η προθεσμία που διαθέτει η εν λόγω αρχή μετά τη δικαστική ακύρωση της πρώτης αποφάσεως ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο και ότι δεν αποδεικνύεται ότι η έναρξη νέας εξάμηνης προθεσμίας δεν είναι εύλογη.

22. Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει, πρώτον, ότι, εφόσον το εθνικό δίκαιο δεν διευκρινίζει αν η απόφαση αναγνωρίσεως του δικαιώματος διαμονής πρέπει να εκδοθεί και να κοινοποιηθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας, καθίσταται αναγκαία η ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38.

23. Δεύτερον, διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά την προθεσμία που κατόπιν της ακυρώσεως αποφάσεως περί μη χορηγήσεως δελτίου διαμονής η εθνική αρχή διαθέτει προκειμένου να εκδοθεί νέα απόφαση και τονίζει ότι είναι σημαντικό να διευκρινισθεί αν η αρχή της αποτελεσματικότητας απαγορεύει να διαθέτει η εν λόγω αρχή εκ νέου ακέραιη την προβλεπόμενη από το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 εξάμηνη προθεσμία.

24. Τρίτον, το αιτούν δικαστήριο ζητεί διευκρινίσεις ως προς τις συνέπειες που έχει η παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 προκειμένου να καθορισθεί αν η διάταξη αυτή απαγορεύει την αυτόματη χορήγηση δελτίου διαμονής λόγω παρελεύσεως της εξάμηνης προθεσμίας, ακόμη και όταν ο αιτών δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

25. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιον του διαδικασία και να θέσει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει το άρθρο [10, παράγραφος 1,] της οδηγίας [2004/38] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει η απόφαση σχετικά με την πιστοποίηση του δικαιώματος διαμονής να εκδίδεται και να κοινοποιείται εντός της εξάμηνης προθεσμίας ή ότι επιτρέπει η απόφαση να εκδίδεται μεν εντός της προθεσμίας αυτής, να κοινοποιείται δε μεταγενέστερα; Αν η προμνησθείσα απόφαση επιτρέπεται να κοινοποιηθεί μεταγενέστερα, εντός ποιας προθεσμίας επιβάλλεται να γίνει η κοινοποίηση αυτή;

2) Πρέπει το άρθρο [10, παράγραφος 1,] της οδηγίας [2004/38], σε συνδυασμό με [το] άρθρο 5 [της οδηγίας αυτής], με το άρθρο [5, παράγραφος 4,] της οδηγίας [2003/86] και με τα άρθρα 7, 20, 21 και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης, να ερμηνευθεί και να εφαρμοσθεί υπό την έννοια ότι η απόφαση που έχει ως έρεισμα τη διάταξη αυτή πρέπει να εκδίδεται μόνον εντός της τασσόμενης εξάμηνης προθεσμίας, ενώ αντιθέτως δεν προβλέπεται προθεσμία για την κοινοποίησή της ούτε επηρεάζεται κατ' ελάχιστον το δικαίωμα διαμονής στην περίπτωση που η κοινοποίηση λάβει χώρα μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής;

3) Προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα του δικαιώματος διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, απαγορεύει η αρχή της αποτελεσματικότητας να διαθέτει η εθνική αρχή εκ νέου, κατόπιν ακυρώσεως αποφάσεως σχετικά με το προαναφερθέν δικαίωμα, ακέραιη την εξάμηνη προθεσμία την οποία διέθετε δυνάμει του άρθρου [10, παράγραφος 1,] της οδηγίας [2004/38]; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια προθεσμία διαθέτει ακόμη η εθνική [αυτή] αρχή μετά την ακύρωση της πράξεώς της με την οποία είχε αρνηθεί την αναγνώριση του επίμαχου δικαιώματος;

4) Είναι τα άρθρα 5, 10 και 31 της οδηγίας [2004/38], σε συνδυασμό με τα άρθρα 8 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών [, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950], [με τα άρθρα] 7, 24, 41 και 47 του [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων] και [με] το άρθρο [21 ΣΛΕΕ], συμβατά με εθνική νομολογία και εθνικές διατάξεις, όπως [το άρθρο] 39/2, παράγραφος 2, [τα άρθρα] 40 και 40 bis, 42 και 43 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 και το άρθρο 52, παράγραφος 4, του βασιλικού διατάγματος της 8ης Οκτωβρίου 1981, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα ότι απόφαση ακυρωτική απορριπτικής αποφάσεως αναγνωρίσεως δικαιώματος διαμονής βάσει των διατάξεων αυτών, η οποία εκδίδεται από το Conseil du contentieux des étrangers (συμβούλιο επιλύσεως ενδίκων διαφορών αλλοδαπών), επιφέρει διακοπή και όχι αναστολή της αποκλειστικής εξάμηνης προθεσμίας που ορίζουν το άρθρο 10 της οδηγίας 2004/38, το άρθρο 42 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 και το άρθρο 52 του βασιλικού διατάγματος της 8ης Οκτωβρίου 1981;

5) Επιβάλλει η οδηγία [2004/38] να έχει η παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπεται [στο] άρθρο [10, παράγραφος 1,] ορισμένη συνέπεια, και, σε καταφατική περίπτωση, ποια συνέπεια είναι αυτή; Επιβάλλει ή επιτρέπει η οδηγία [2004/38] να συνεπάγεται η παρέλευση της προθεσμίας αυτής την αυτόματη χορήγηση του ζητηθέντος δελτίου διαμονής χωρίς προηγουμένως να έχει διαπιστωθεί ότι ο αιτών πληροί πράγματι τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη χορήγηση του δικαιώματος διαμονής που διεκδικεί;»

III. Ανάλυση

Α. Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

26. Πρωτίστως, η Βελγική Κυβέρνηση προβάλλει ένσταση ελλείψεως αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να δώσει απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα, λόγω μη δυνατότητας εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης στην κατάσταση που είναι επίμαχη στην κύρια δίκη. Συγκεκριμένα, ο I. Diallo δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/38 και δεν μπορεί να ωφεληθεί από τις διατάξεις της οδηγίας αυτής, λόγω του ότι δεν είναι «μέλος της οικογένειας» κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 2, της εν λόγω οδηγίας. Εξάλλου, τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης δεν εμπίπτουν ούτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/86, δεδομένου ότι η αίτηση χορηγήσεως δελτίου διαμονής του I. Diallo στηρίζεται αποκλειστικά στην ιδιότητά του ως ανιόντος πολίτη της Ένωσης. Τέλος, η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι στον I. Diallo δεν μπορεί να αναγνωριστεί δικαίωμα διαμονής βάσει των άρθρων 20 και 21 ΣΛΕΕ.

27. Φρονώ ότι όλες αυτές οι αντιρρήσεις πρέπει να απορριφθούν.

28. Πράγματι, διαπιστώνεται ότι από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο ανέφερε τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι η ζητούμενη ερμηνεία είναι αναγκαία για τη λύση της διαφοράς της κύριας δίκης και, ειδικότερα, διευκρίνισε ότι αυτή η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης θα έχει άμεσο αντίκτυπο στην εκτίμηση της καταστάσεως του I. Diallo.

29. Έτσι, το αιτούν δικαστήριο ανέφερε, αφενός, ότι, αν από την απάντηση του Δικαστηρίου προκύψει ότι η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 επιβάλλει ή δεν αποκλείει να συνεπάγεται η παρέλευση της προθεσμίας αυτής την αυτόματη χορήγηση του ζητούμενου δελτίου διαμονής, αυτό έπρεπε να χορηγηθεί στον I. Diallo.

30. Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική νομολογία κατά την οποία η αρμόδια εθνική αρχή διαθέτει εκ νέου, κατόπιν δικαστικής ακυρώσεως αποφάσεως με την οποία είχε αρνηθεί τη χορήγηση δελτίου διαμονής, ακέραιη την εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38.

31. Λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου της βελγικής νομοθεσίας και των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, η επίδραση της ζητούμενης ερμηνείας στην κατάσταση του I. Diallo είναι αδιαμφισβήτητη.

32. Δεν αμφισβητείται ότι ο I. Diallo ζήτησε να του χορηγηθεί δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης υπό την ιδιότητά του ως πατέρα τέκνου ολλανδικής ιθαγένειας το οποίο κατοικεί στο Βέλγιο, ότι η απορριπτική απόφαση του κοινοποιήθηκε πάνω από έξι μήνες μετά την υποβολή της αιτήσεως αυτής και ότι, κατόπιν της ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής, εκδόθηκε και του κοινοποιήθηκε δεύτερη απόφαση.

33. Επίσης δεν αμφισβητείται ότι, κατά το βελγικό δίκαιο, αν δεν ληφθεί απόφαση εντός της εξάμηνης προθεσμίας, δελτίο διαμονής χορηγείται αυτοδικαίως στον αιτούντα.

34. Έτσι, η ερμηνεία που θα δοθεί από το Δικαστήριο θα παράσχει στο αιτούν δικαστήριο τη δυνατότητα να καθορίσει αν, εν προκειμένω, οι εθνικές αρχές όφειλαν να χορηγήσουν στον I. Diallo δελτίο διαμονής όταν του είχε κοινοποιηθεί η πρώτη απόφαση μετά την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας και αν, σύμφωνα με την προθεσμία που διέθετε η αρμόδια εθνική αρχή για τη λήψη δεύτερης αποφάσεως μετά την ακύρωση της πρώτης, δεν αποκλείεται αυτή η δεύτερη απόφαση να εκδοθεί μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής.

35. Υπό αυτές τις συνθήκες, η Βελγική Κυβέρνηση δεν μπορεί να προβάλλει ότι η κατάσταση του I. Diallo δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/38.

36. Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των στοιχείων, φρονώ ότι η ζητούμενη ερμηνεία εμπίπτει στην ερμηνευτική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.

Β. Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

1. Επί του πρώτου, του δευτέρου και του πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος

37. Με το πρώτο, το δεύτερο και το πέμπτο προδικαστικό του ερώτημα, τα οποία, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απόφαση επί της αιτήσεως χορηγήσεως δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης πρέπει να εκδοθεί και να κοινοποιηθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπει η εν λόγω διάταξη.

38. Στην περίπτωση που η απόφαση αυτή μπορεί να κοινοποιηθεί μεταγενέστερα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να διενεργηθεί η κοινοποίηση.

39. Τέλος, το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο σχετικά με τις συνέπειες της παρελεύσεως της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, ιδίως όσον αφορά τη χορήγηση του δελτίου διαμονής.

40. Κατά την άποψή μου, τα ερωτήματα αυτά θέτουν δύο χωριστά ζητήματα, αφενός, σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκδοθεί και να κοινοποιηθεί η απόφαση που λαμβάνεται κατόπιν αιτήσεως για τη χορήγηση δελτίου μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης και, αφετέρου, σχετικά με την ενδεχόμενη συνέπεια που πρέπει να συνδεθεί με την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38.

α) Σχετικά με τις προθεσμίες για την έκδοση και την κοινοποίηση αποφάσεων βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38

41. Αφότου δείξω τον δεσμευτικό χαρακτήρα της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, θα αναφερθώ στις υποχρεώσεις των αρμόδιων εθνικών αρχών όσον αφορά την κοινοποίηση των αποφάσεων χορηγήσεως και αρνήσεως χορηγήσεως δελτίου διαμονής.

42. Πρώτον, όσον αφορά τη φύση της προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη διάταξη αυτή, το δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας πολίτη της Ένωσης που δεν έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους πιστοποιείται με τη χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης το αργότερο εντός εξαμήνου από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως.

43. Επομένως, διαπιστώνεται ότι, αφενός, το γράμμα του άρθρου αυτού ρυθμίζει ρητώς μόνο την περίπτωση όπου η αίτηση χορηγήσεως δελτίου διαμονής έχει αναγνωριστεί ως βάσιμη και η ύπαρξη του δικαιώματος διαμονής έχει, κατά συνέπεια, πιστοποιηθεί και, αφετέρου, οι χρησιμοποιούμενοι όροι και ο χρόνος των χρησιμοποιούμενων ρημάτων προσδίδουν στη διάταξη αυτή χαρακτήρα αναμφισβήτητα δεσμευτικό.

44. Φρονώ, ότι τόσο η χρήση ενεστώτα στην οριστική έγκλιση όσο και η χρήση της εκφράσεως «το αργότερο», η οποία δείχνει σαφώς ότι η προθεσμία αυτή αποτελεί τη μέγιστη χρονική διάρκεια εξετάσεως της αιτήσεως[5], συνηγορούν υπέρ αυτού του συμπεράσματος[6].

45. Επιπροσθέτως, χρησιμοποιώντας τον όρο «χορήγηση», ο νομοθέτης κατέστησε σαφή την πρόθεσή του να θέσει χρονικό όριο στις αρμόδιες εθνικές αρχές. Ορίζοντας ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να χορηγήσουν το δελτίο διαμονής στον αιτούντα «το αργότερο εντός εξαμήνου από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης», το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 απαιτεί όπως, εντός της εξάμηνης αυτής προθεσμίας, οι αρμόδιες εθνικές αρχές εξετάσουν την αίτηση, εκδώσουν απόφαση και, σε περίπτωση που διαπιστώσουν ότι ο αιτών έχει δικαίωμα διαμονής, χορηγήσουν το δελτίο διαμονής. Επομένως, η χορήγηση του εγγράφου αυτού ενσωματώνει τη θετική απόφαση που είχε ήδη εκδοθεί από τις αρμόδιες εθνικές αρχές μετά την από αυτές εξέταση της αιτήσεως.

46. Έτσι, όπως ορθώς επισήμανε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η χρήση του όρου «χορήγηση» και αντίστοιχων όρων σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις της οδηγίας 2004/38[7] δεν σημαίνει μόνο ότι η απόφαση πρέπει να εκδοθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας, αλλά και ότι το δελτίο διαμονής πρέπει να τεθεί στη διάθεση του αιτούντος εντός της προθεσμίας αυτής.

47. Εξάλλου, κάθε άλλη ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 θα έθετε υπό αμφισβήτηση την αποτελεσματικότητα του δικαιώματος διαμονής και, τελικώς, την πρακτική αποτελεσματικότητα της διατάξεως αυτής, καθόσον το εν λόγω αποτέλεσμα θα μπορεί να επέλθει πλήρως μόνον όταν ο αιτών έχει στην κατοχή του το δελτίο αυτό.

48. Πράγματι, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, η κατοχή εγγράφου μόνιμου χαρακτήρα, και όχι μιας προσωρινής βεβαιώσεως που χορηγείται από τις εθνικές αρχές κατά την υποβολή της αιτήσεως, διευκολύνει αναμφισβήτητα την καθημερινή άσκηση του δικαιώματος διαμονής και ο προσωρινός χαρακτήρας της βεβαιώσεως δεν παρέχει τα δικαιώματα που απορρέουν από τη διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38, η οποία απαλλάσσει τα μέλη της οικογένειας από υποχρεώσεις θεωρήσεως.

49. Τέλος, η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου το οποίο, ερωτηθέν όχι σχετικά με τη φύση της προθεσμίας, αλλά σχετικά με τις προϋποθέσεις χορηγήσεως του δελτίου διαμονής, επισήμανε ότι το δελτίο το οποίο πιστοποιεί το δικαίωμα διαμονής πρέπει να «χορηγείται» εντός εξαμήνου από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως[8].

50. Συνεπώς, κατ' εμέ, η αναγνώριση του βασίμου της αιτήσεως και η ενσωμάτωσή της σε τίτλο πρέπει να γίνουν εντός της προθεσμίας αυτής, αφού από την επίσημη αυτή αναγνώριση ο δικαιούχος έχει δικαίωμα σε ορισμένα πλεονεκτήματα.

5 Βλ., κατ' αναλογίαν, προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Housieaux (C-186/04, EU:C:2005:70, σημείο 23).

6 Συναφώς, μπορεί να γίνει παραλληλισμός με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 16), σχετικά με το οποίο από τη νομολογία, και συγκεκριμένα από την απόφαση της 14ης Απριλίου 2005, Επιτροπή κατά Ισπανίας (C-157/03, EU:C:2005:225, σκέψεις 45 και 46), προκύπτει ότι η προθεσμία αυτή ήταν δεσμευτική. Εξάλλου, το σημείο 2.2.2 της ανακοινώσεως της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την καλύτερη ενσωμάτωση και εφαρμογή της οδηγίας 2004/38 [COM(2009) 313 τελικό] αναφέρει χωρίς διφορούμενο τρόπο ότι «[τ]ο δελτίο διαμονής πρέπει να χορηγείται εντός εξαμήνου από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Η προθεσμία πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 10 της Συνθήκης ΕΚ και η μέγιστη περίοδος των έξι μηνών δικαιολογείται μόνο σε περιπτώσεις όπου η εξέταση της αίτησης αφορά λόγους δημόσιας τάξης».

7 Για παράδειγμα, η ισπανική, η αγγλική και η ιταλική απόδοση της οδηγίας αυτής αναφέρουν αντιστοίχως «expedición de un documento», «issuing of a document» και «rilascio di un documento».

8 Βλ. απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Rahman κ.λπ. (C-83/11, EU:C:2012:519, σκέψη 42).

51. Δεδομένου ότι η έννοια της «χορηγήσεως» αφορά αποκλειστικώς τις περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες εθνικές αρχές πιστοποιούν ότι ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις του δικαιώματος διαμονής, τίθεται επομένως το ζήτημα αν, λαμβανομένου υπόψη ότι η οδηγία 2004/38 σιωπά, η απορριπτική απόφαση και η άρνηση χορηγήσεως του δελτίου διαμονής μεταβάλλουν τη διάρκεια ή τη φύση της προθεσμίας.

52. Φρονώ ότι τούτο δεν συμβαίνει. Η προθεσμία δεν μπορεί να μεταβληθεί όσον αφορά τη φύση της και να καταστεί απλώς και μόνον ενδεικτική προθεσμία στην περίπτωση που, όπως συμβαίνει εν προκειμένω με την κατάσταση του I. Diallo, οι εθνικές αρχές αρνούνται να χορηγήσουν το δελτίο διαμονής.

53. Πράγματι, είναι σαφές ότι το πνεύμα της οδηγίας 2004/38 απαιτεί να εξετάζεται το συντομότερο δυνατόν η κατάσταση των προσώπων που εμπίπτουν στην περίπτωση του I. Diallo.

54. Επιπλέον, αν, όπως προτείνω, οι αρχές πρέπει να χορηγήσουν το δελτίο διαμονής εντός της εξάμηνης προθεσμίας και να εκδώσουν απόφαση προς τούτο, η εξέταση της αιτήσεως πριν την έκδοση της αποφάσεως αυτής πρέπει οπωσδήποτε να πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας αυτής. Κατά συνέπεια, η εκτίμηση ότι η εξάμηνη προθεσμία είναι επίσης δεσμευτική στις περιπτώσεις αρνήσεως χορηγήσεως δελτίου διαμονής δεν δημιουργεί στις αρμόδιες εθνικές αρχές πρόσθετη υποχρέωση όσον αφορά την επίσπευση της διαδικασίας.

55. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν διακρίνω για ποιους λόγους απορριπτική απόφαση για τη χορήγηση δελτίου διαμονής θα μπορούσε να εκδοθεί μετά την εξάμηνη προθεσμία ή ακόμη και να αναβάλλεται συνεχώς.

56. Δεύτερον, όσον αφορά τους προβληματισμούς του αιτούντος δικαστηρίου σχετικά με την κοινοποίηση της αποφάσεως, φρονώ ότι, από διαδικαστικής απόψεως, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των καταστάσεων που οδηγούν στη χορήγηση του δελτίου διαμονής και των καταστάσεων, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αρνήσεως χορηγήσεως του δελτίου αυτού.

57. Όταν διαπιστώνεται το δικαίωμα διαμονής, φρονώ ότι η απόφαση πρέπει να εκδίδεται και το δελτίο να χορηγείται εντός της εξάμηνης προθεσμίας, για τους λόγους που εκτίθενται στα σημεία 44 έως 50 των παρουσών προτάσεων.

58. Αντιθέτως, μολονότι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της προβλεπόμενης από τη διάταξη αυτή προθεσμίας απαιτεί την εντός της προθεσμίας αυτής έκδοση της απορριπτικής αποφάσεως για τη χορήγηση του δελτίου διαμονής, εντούτοις φρονώ ότι η κοινοποίηση μιας τέτοιας αποφάσεως μπορεί να γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής.

59. Βεβαίως, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2004/38[9] και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας[10], η κοινοποίηση απορριπτικής αποφάσεως για τη χορήγηση δελτίου διαμονής είναι υποχρεωτική[11].

9 Βλ. άρθρα 15 και 30 της οδηγίας αυτής.

10 Υπό την έννοια ότι η αποτελεσματικότητα του ενδίκου βοηθήματος προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος είναι σε θέση να γνωρίζει το αιτιολογικό τής κατ' αυτού εκδοθείσας αποφάσεως προκειμένου να επικαλεσθεί και να υπερασπισθεί τα δικαιώματά του, βλ. αποφάσεις της 17ης Νοεμβρίου 2011, Gaydarov (C-430/10, EU:C:2011:749, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), και της 4ης Ιουνίου 2013, ZZ (C-300/11, EU:C:2013:363, σκέψη 53). Όσον αφορά τη σημασία και την έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που έχουν οι εθνικές αρχές, βλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση CO Sociedad de Gestión y Participación κ.λπ. (C-18/14, EU:C:2015:95, υποσημείωση 40).

11 Στο μέτρο που ασκεί επιρροή, υπενθυμίζω ότι η κοινοποίηση δεν μπορεί να εξαρτάται από αίτηση του ενδιαφερομένου καθόσον, αφενός, μια τέτοια ερμηνεία θα ήταν αντίθετη προς το άρθρο 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, κατά το οποίο «[κ]άθε απόφαση [...] κοινοποιείται», και, αφετέρου, δεν είναι λογικό να απαιτείται να ζητεί την κοινοποίηση μιας αποφάσεως ένα πρόσωπο το οποίο αγνοεί την ύπαρξή της. Συναφώς, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των αιτήσεων που αφορούν την κοινοποίηση αποφάσεως και αυτών που αφορούν την κοινοποίηση του αιτιολογικού της αποφάσεως. Σχετικά με αυτή τη δεύτερη περίπτωση, η νομολογία δέχεται ότι το αιτιολογικό μπορεί να μην κοινοποιείται παρά μόνο μετά από σχετική αίτηση, βλ. απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2011, Gaydarov (C-430/10, EU:C:2011:749, σκέψη 41).

60. Παρά ταύτα, όπως υποστηρίζει η Βελγική Κυβέρνηση, φρονώ ότι η κοινοποίηση διαφέρει ουσιωδώς από την εξέταση των προϋποθέσεων του δικαιώματος διαμονής, οπότε η εξάμηνη προθεσμία δεν αφορά την κοινοποίηση.

61. Πράγματι, η κοινοποίηση δεν επηρεάζει το δικαίωμα διαμονής, αλλά αποτελεί προϋπόθεση του ελέγχου των αποφάσεων που αφορούν την πιστοποίηση της υπάρξεως ή της ελλείψεως του δικαιώματος αυτού.

62. Εξάλλου, λαμβανομένων υπόψη της σιωπής του νομοθέτη σχετικά με την κοινοποίηση των απορριπτικών αποφάσεων όσον αφορά τη χορήγηση δελτίου διαμονής και των διαφορετικών πεδίων εφαρμογής των οδηγιών 2003/86 και 2004/38, το άρθρο 5, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/86, το οποίο προβλέπει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές, εντός προθεσμίας εννέα μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως οικογενειακής επανενώσεως, κοινοποιούν εγγράφως στο συγκεκριμένο πρόσωπο την απόφαση αποδοχής ή απορρίψεως, δεν συμβάλλει στην ερμηνεία των υποχρεώσεων που οι εθνικές αρχές έχουν βάσει της οδηγίας 2004/38.

63. Τούτου λεχθέντος, η κοινοποίηση πρέπει, κατ' εμέ, να διενεργηθεί το συντομότερο δυνατόν μετά την έκδοση της αποφάσεως από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, ακριβώς για να δοθεί στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να την αμφισβητήσει το συντομότερο δυνατόν.

64. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η ερμηνεία που προτείνω δεν θίγει τα δικαιώματα των αιτούντων δελτίο διαμονής.

65. Έτσι, κατά την υποβολή της αιτήσεως, χορηγείται αμέσως στον αιτούντα βεβαίωση, η οποία παραμένει σε ισχύ μέχρι την κοινοποίηση της απορριπτικής αποφάσεως όσον αφορά τη χορήγηση δελτίου διαμονής και τον προστατεύει προσωρινά.

66. Επιπροσθέτως, εφόσον η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής αρχίζει να τρέχει μόνον από την κοινοποίηση της αποφάσεως[12], και όχι από την έκδοσή της, η κοινοποίηση της αποφάσεως μετά την εξάμηνη προθεσμία δεν θίγει το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

β) Επί των συνεπειών της παρελεύσεως της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38

67. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο ως προς τις συνέπειες της παρελεύσεως της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38. Ειδικότερα, ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η οδηγία αυτή επιβάλλει ή επιτρέπει να συνεπάγεται η παρέλευση της προθεσμίας αυτής την αυτόματη χορήγηση του δελτίου διαμονής χωρίς προηγουμένως να έχει διαπιστωθεί ότι ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να έχει το δικαίωμα αυτό.

68. Συναφώς, είναι αληθές ότι, εφόσον η οδηγία 2004/38 δεν προσδιορίζει τις συνέπειες που απορρέουν από την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας, το ζήτημα αυτό εμπίπτει, κατ' αρχήν, στη διαδικαστική αυτονομία των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη του σεβασμού των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας[13].

12 Βλ. άρθρο 30, παράγραφος 3, in fine, της οδηγίας 2004/38.

13 Σε μια περίπτωση σχετικά παρόμοια, όπου οδηγία δεν ανέφερε τις συνέπειες της παρελεύσεως της προθεσμίας απαντήσεως των εθνικών αρχών, το Δικαστήριο έκρινε ότι στα κράτη μέλη εναπόκειται, υπό την επιφύλαξη του σεβασμού των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, να καθορίσουν τα αποτελέσματα της παρελεύσεως της προθεσμίας και ότι, συνεπώς, η οδηγία δεν επέβαλε την έκδοση σιωπηρής αποφάσεως αποδοχής, βλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2005, Merck, Sharp & Dohme (C-245/03, EU:C:2005:41, σκέψεις 25 έως 34). Γενικότερα, σχετικά με την προβληματική της σιωπής της διοικήσεως στο δίκαιο της Ένωσης, βλ. Bonichot, J.-C., «Le silence de l'administration communautaire: le silence est-il d'or en droit de l'Union?», *La Cour de justice de l'Union européenne sous la présidence de Vassilios Skouris (2003-2015): liber amicorum Vassilios Skouris*, Bruylant, Βρυξέλλες, 2015, σ. 117 έως 129.

69. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού της οδηγίας 2004/38 και των συνεπειών της αυτόματης χορηγήσεως του δελτίου διαμονής, είμαι πεπεισμένος ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, του εν λόγω νομοθετήματος δεν επιτρέπει να έχει η παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας τη συνέπεια αυτή.

70. Πρώτον, η βελγική νομοθεσία δημιουργεί καταστάσεις οι οποίες, κατά τη γνώμη μου, είναι αντίθετες προς τον σκοπό που επιδιώκει η οδηγία 2004/38.

71. Πράγματι, τόσο το γράμμα όσο και το πνεύμα της οδηγίας 2004/38 προϋποθέτουν ότι η απάντηση επί αιτήσεως χορηγήσεως δελτίου διαμονής πρέπει να αντιστοιχεί στην κατάσταση του αιτούντος και να στηρίζεται σε ενδελεχή και εξατομικευμένη εξέταση της καταστάσεως του αιτούντος[14].

72. Πάντως, εν προκειμένω, η κατάσταση του I. Diallo αναδεικνύει πλήρως τα, τουλάχιστον παράδοξα, αποτελέσματα στα οποία μπορεί να οδηγήσει η βελγική νομοθεσία.

73. Έτσι, η κοινοποίηση αποφάσεως αναγνωρίσεως του δικαιώματος διαμονής μετά την εξάμηνη προθεσμία στερείται οποιασδήποτε συνέπειας, καθόσον, σε μια κατάσταση όπως αυτή στην υπόθεση της κύριας δίκης, σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως χορηγήσεως δελτίου διαμονής, η μη τήρηση της εξάμηνης προθεσμίας οδηγεί, ως μη ώφελε, στην αυτόματη έκδοση δελτίου διαμονής, δημιουργουμένου έτσι ενός δικαιώματος το οποίο, στην πραγματικότητα, είναι αντίθετο προς την απόφαση που δεν κοινοποιήθηκε εγκαίρως.

74. Ασφαλώς, εδώ η συλλογιστική έχει φθάσει μέχρι τα άκρα για σκοπούς αποδείξεως. Ωστόσο, κατ' εμέ, οι συνέπειες της συλλογιστικής αυτής μαρτυρούν ότι οι διατάξεις του βελγικού νόμου οδηγούν, εν πάση περιπτώσει, σε αποτέλεσμα αντίθετο προς τον σκοπό της οδηγίας 2004/38 που είναι προφανώς ότι η απάντηση σε αίτηση χορηγήσεως δελτίου διαμονής πρέπει να αντιστοιχεί στην κατάσταση του αιτούντος.

75. Δεύτερον, φρονώ ότι το σύστημα αυτόματης χορηγήσεως δελτίων διαμονής αποτελεί πηγή νομικής αβεβαιότητας.

76. Συμφωνώ ότι η βούληση της Βελγικής Κυβερνήσεως να παρακάμψει την έλλειψη απαντήσεως της διοικήσεως είναι αξιέπαινη και ότι η βελγική νομοθεσία καθιστά δυνατή την αποσαφήνιση της καταστάσεως του αιτούντος παρά την αδράνεια ή τη βραδύτητα των αρμόδιων εθνικών αρχών.

77. Ωστόσο, εφόσον τα αυτοδικαίως χορηγούμενα δελτία διαμονής μπορούν να ανακληθούν στη συνέχεια, αυτά, στην πραγματικότητα, δεν έχουν παρά προσωρινό χαρακτήρα. Συνεπώς, η βελγική νομοθεσία δημιουργεί, για τους κατόχους των εν λόγω δελτίων, μεγάλη νομική αβεβαιότητα, ακόμη και άδικες καταστάσεις, επειδή, πολλά χρόνια μετά τη χορήγηση του δελτίου διαμονής χωρίς πραγματική εξέταση της καταστάσεως του αιτούντος, οι βελγικές αρχές μπορούν να ανακαλέσουν το δελτίο με την αιτιολογία ότι ο κάτοχος, αν και καλόπιστος, ουδέποτε πληρούσε τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση του εν λόγω δελτίου.

78. Πάντως, σε αντίθεση με την προσωρινή βεβαίωση που χορηγείται στον αιτούντα εν αναμονή της εκδόσεως αποφάσεως, το δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης ουδόλως έχει προσωρινό χαρακτήρα.

14 Βλ. απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Rahman κ.λπ. (C-83/11, EU:C:2012:519, σκέψεις 22 και 26). Συναφώς, αφενός, πρέπει να επισημανθεί ότι ο αιτών δελτίο διαμονής οφείλει, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38 και του άρθρου 52, παράγραφος 2, του βασιλικού διατάγματος της 8ης Οκτωβρίου 1981, να προσκομίσει στη διοίκηση φάκελο που να περιλαμβάνει, εκτός από τα αποδεικτικά στοιχεία της ταυτότητάς του, τα έγγραφα που αποδεικνύουν επαρκώς ότι πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την έκδοση του εν λόγω δελτίου. Αφετέρου, κατ' εμέ, προβληματικός δεν είναι ο ενδεχόμενος σιωπηρός χαρακτήρας της αποφάσεως, αλλά το γεγονός ότι από το γράμμα της βελγικής νομοθεσίας προκύπτει ότι το δελτίο διαμονής χορηγείται όταν δεν έχει εκδοθεί απόφαση και χωρίς να έχει διαπιστωθεί αν ο αιτών πράγματι πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να τύχει του δικαιώματος διαμονής.

79. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του αυτόματου χαρακτήρα της χορηγήσεως του δελτίου, είναι παράδοξο να επικαλείται η Βελγική Κυβέρνηση το δικαίωμα σε σφάλμα για να δικαιολογεί τη δυνατότητα ανακλήσεως του δελτίου αυτού.

80. Πράγματι, μολονότι είναι σαφές ότι ουδείς δύναται να αρνηθεί στη διοίκηση τη δυνατότητα διορθώσεως των σφαλμάτων, διαπιστώνεται ότι η αυτόματη χορήγηση δελτίων διαμονής δεν είναι τόσο η απόρροια ενός σφάλματος όσο η απόρροια της αδράνειας ή της βραδύτητας της διοικήσεως που δεν εξέδωσε απόφαση εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

81. Τρίτον, η χορήγηση δελτίου διαμονής σε υπήκοο τρίτου κράτους δεν πρέπει να θεωρείται πράξη συστατική δικαιώματος, αλλά πράξη που αποσκοπεί στην εκ μέρους κράτους μέλους διαπίστωση της ατομικής καταστάσεως του υπηκόου αυτού [15].

82. Πάντως, η βελγική νομοθεσία η οποία, ως συνέπεια της βραδύτητας ή της αδράνειας της διοικήσεως, επιβάλλει την αυτόματη χορήγηση του ζητούμενου δελτίου, προσδίδοντας, στην πραγματικότητα, προσωρινό χαρακτήρα στο δελτίο αυτό, το οποίο μπορεί να ανακληθεί στη συνέχεια, προσδίδει στο εν λόγω έγγραφο τον χαρακτήρα μαχητού τεκμηρίου περί υπάρξεως δικαιώματος και όχι τον χαρακτήρα εγγράφου αναγνωρίζοντος το δικαίωμα αυτό.

83. Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά τα στοιχεία, είμαι πεπεισμένος ότι η παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 δεν μπορεί να συνεπάγεται την αυτόματη χορήγηση του δελτίου διαμονής, δηλαδή την αυτόματη, και ενδεχομένως εσφαλμένη, πιστοποίηση του δικαιώματος του αιτούντος.

84. Πράγματι, μολονότι η παρέλευση αυτή δεν μπορεί να είναι χωρίς συνέπειες, το γεγονός ότι ο αιτών πληροί ή δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση του δελτίου διαμονής είναι ανεξάρτητο από την αδράνεια της διοικήσεως, επειδή οι περιστάσεις αυτές δεν μεταβάλλουν σε τίποτα την αντικειμενική κατάσταση του αιτούντος δελτίο διαμονής και τη διαπίστωση αν αυτός πληροί ή δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση δελτίου διαμονής.

85. Ωστόσο, η αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης του εν λόγω κράτους μέλους για παραβίαση του δικαίου της Ένωσης αποτελεί κατάλληλο μέσο για να καθορισθούν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση οι συνέπειες της παρελεύσεως της δεσμευτικής εξάμηνης προθεσμίας [16].

86. Πράγματι, αν απλώς και μόνον από την καθυστέρηση του κράτους προκλήθηκε συγκεκριμένη ζημία, η αγωγή για την αποκατάσταση της ζημίας αυτής, ανεξάρτητα από τη φύση της, πρέπει να παρέχει δικαίωμα αποζημιώσεως στον αιτούντα δελτίο διαμονής [17].

87. Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των εκτιμήσεων, αφενός, φρονώ ότι η απορριπτική απόφαση, όσον αφορά τη χορήγηση δελτίου διαμονής δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, πρέπει να εκδοθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας της εν λόγω διατάξεως, αλλά μπορεί να κοινοποιηθεί μεταγενέστερα.

15 Βλ. λύση που απορρέει από τις αποφάσεις της 21ης Ιουλίου 2011, Dias (C-325/09, EU:C:2011:498, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), καθώς και της 14ης Σεπτεμβρίου 2017, Petrea (C-184/16, EU:C:2017:684, σκέψη 32), η οποία με την απόφαση της 12ης Μαρτίου 2014, O. και B. (C-456/12, EU:C:2014:135, σκέψη 60), επεκτάθηκε στο άρθρο 10 της οδηγίας 2004/38.

16 Συναφώς, στο σημείο 78 των προτάσεών της στην υπόθεση Επιτροπή κατά Moravia Gas Storage (C-596/13 P, EU:C:2014:2438), η γενική εισαγγελέας J. Kokott εκτίμησε ότι η παρέλευση συγκεκριμένης προθεσμίας δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να εκδώσει απόφαση και ότι η υπέρβαση της προθεσμίας από την Επιτροπή μπορούσε, αν δεν συνέτρεχε δικαιολογητικός λόγος για την υπέρβαση αυτή, να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.

17 Λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του προδικαστικού ερωτήματος, εδώ εξετάζονται μόνο οι συνέπειες της παρελεύσεως της εξάμηνης προθεσμίας όσον αφορά τον αιτούντα. Αν οι συνέπειες της μη τηρήσεως της εξάμηνης προθεσμίας έπρεπε να εξεταστούν υπό το πρίσμα της επιβολής κυρώσεως στο κράτος μέλος, τότε μια τέτοια καθυστέρηση θα μπορούσε να συνιστά παράβαση κράτους μέλους κατά την εφαρμογή της οδηγίας, βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Απριλίου 2005, Επιτροπή κατά Ισπανίας (C-157/03, EU:C:2005:225).

88. Αφετέρου, φρονώ ότι η οδηγία αυτή αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία κατά την οποία, ελλείψει αποφάσεως εντός της εξάμηνης προθεσμίας, το δελτίο διαμονής χορηγείται αυτομάτως, ακόμη και αν ο αιτών δεν πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις.

2. Επί του τρίτου και του τετάρτου προδικαστικού ερωτήματος

89. Με το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό του ερώτημα, τα οποία προτείνω στο Δικαστήριο να εξετάσει από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική νομολογία κατά την οποία η αρμόδια εθνική αρχή, κατόπιν δικαστικής ακυρώσεως αποφάσεως να μη χορηγηθεί δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, διαθέτει εκ νέου ακέραιη την εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38.

90. Διαπιστώνεται ότι, εφόσον η οδηγία 2004/38 δεν ρυθμίζει το ζήτημα της προθεσμίας που η διοίκηση διαθέτει για την έκδοση αποφάσεως κατόπιν ακυρώσεως της πρώτης αποφάσεως, το ζήτημα αυτό εμπίπτει στη διαδικαστική αυτονομία των κρατών μελών [18].

91. Επομένως, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει την τήρηση της αρχής της ισοδυναμίας. Συναφώς, ο κανόνας ότι η αρμόδια εθνική αρχή, κατόπιν δικαστικής ακυρώσεως της αποφάσεως να μη χορηγήσει δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, διαθέτει εκ νέου ακέραιη την προθεσμία είναι, όπως διευκρινίζει η απόφαση περί παραπομπής, νομολογιακός κανόνας και, ως εκ τούτου, εφαρμόζεται στις διαδικασίες που διέπουν παρόμοιες καταστάσεις υπαγόμενες στο εθνικό δίκαιο.

92. Όσον αφορά την τήρηση της αρχής της αποτελεσματικότητας, είναι αναγκαίο να εξακριβώνεται ότι οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες δεν καθιστούν πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει το δίκαιο της Ένωσης.

93. Κατανοώ τη θέση του I. Diallo και το περιεχόμενο της επιχειρηματολογίας του. Στην προσωπική του περίπτωση, η απαίτηση να αποφανθεί η διοίκηση και να κοινοποιήσει τη δεύτερη απόφαση εντός των λίγων ημερών που απομένουν πριν την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας καταλήγει στην επιβολή στη διοίκηση μιας σχεδόν αδύνατης υποχρεώσεως με αποτέλεσμα, λόγω του αυτόματου χαρακτήρα της χορηγήσεως του δελτίου διαμονής σε περίπτωση παρελεύσεως της προθεσμίας, να αποκτήσει αυτός την πεποίθηση ότι θα του χορηγηθεί έγγραφο διαμονής, το οποίο ίσως δεν δικαιούται.

94. Φυσικά, η αποτελεσματική δικαστική προστασία επιτάσσει όπως το πρόσωπο, του οποίου η αίτηση χορηγήσεως δελτίου διαμονής απορρίφθηκε με απόφαση που ακυρώθηκε στη συνέχεια, έχει το δικαίωμα να ληφθεί νέα απόφαση [19] εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει την προθεσμία που η διοίκηση διέθετε για να εκδώσει την πρώτη απόφαση, η οποία στην προκειμένη περίπτωση είναι εξάμηνη [20].

95. Ωστόσο, ο αναδρομικός χαρακτήρας της ακυρώσεως επιτάσσει να θεωρείται ότι ουδέποτε υπήρξε η ακυρωθείσα απόφαση, ότι η διοίκηση βρίσκεται στην ίδια κατάσταση όπως προηγουμένως και, κατά συνέπεια, ότι διαθέτει εξάμηνη προθεσμία. Έτσι, όπως ορθώς επισημαίνει η Βελγική Κυβέρνηση, η ακύρωση έχει ως συνέπεια την υποχρέωση εξ υπαρχής επαναλήψεως της διαδικασίας που πλέον θεωρείται ότι ουδέποτε έλαβε χώρα.

18 Σε διαφορετικό πλαίσιο, το Δικαστήριο έχει κρίνει, αφενός, ότι στα κράτη μέλη εναπόκειται να καθορίσουν αν η παρέλευση προθεσμίας προβλεπόμενης σε οδηγία εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να εκδώσουν νέα απόφαση όταν η προηγούμενη απόφαση έχει ακυρωθεί δικαστικώς και, αφετέρου, ότι μια τέτοια δυνατότητα μπορεί να ασκηθεί μόνον εντός εύλογης προθεσμίας μη δυνάμενης να υπερβεί την προθεσμία που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, βλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2005, Glaxosmithkline (C-296/03, EU:C:2005:42, σκέψη 39).

19 Βλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2005, Glaxosmithkline (C-296/03, EU:C:2005:42, σκέψη 35).

20 Βλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2005, Glaxosmithkline (C-296/03, EU:C:2005:42, σκέψη 37).

96. Η θέση αυτή ουδόλως κλονίζεται από την αναγκαία προστασία των δικαιωμάτων των αιτούντων δελτία διαμονής.

97. Πράγματι, είναι σαφές ότι δεν είναι δυνατόν η διοίκηση να περιορισθεί σε προθεσμίες τόσο σύντομες που, στην πράξη, καθιστούν αδύνατη κάθε σοβαρή, κατ' αντιμωλία και επιμελή εξέταση των αιτήσεων που της υποβάλλονται, ενώ, δεδομένου ότι η πρώτη απόφαση ακυρώθηκε, η εξέταση αυτή παρίσταται αναγκαία.

98. Εξάλλου, αν, όπως η Επιτροπή έχει επισημάνει κατά τη νομοθετική διαδικασία, «[η] προθεσμία των έξι μηνών φαίνεται να είναι πιο ρεαλιστική για να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να προβούν στους απαραίτητους ελέγχους και να εκδώσουν την κάρτα διαμονής» [21], τότε η προθεσμία αυτή καθίσταται ακόμη περισσότερο αναγκαία όταν η πρώτη απόφαση έχει ακυρωθεί.

99. Επομένως, το να γίνει δεκτό, όπως προτείνει ο αναιρεσείων της κύριας δίκης, ότι οι εθνικές αρχές διαθέτουν μόνο το υπόλοιπο της εξάμηνης προθεσμίας για να εκδώσουν δεύτερη απόφαση αντίκειται, κατά τη γνώμη μου, στο δικαίωμα των αιτούντων δελτίο διαμονής να εξεταστεί με σοβαρότητα και επιμέλεια η αίτησή τους.

100. Επιπλέον, η ερμηνεία που υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι η νέα προθεσμία πρέπει να καθορίζεται κατά περίπτωση, είναι, κατά τη γνώμη μου, διττώς προβληματική.

101. Αφενός, δεδομένου ότι η προσέγγιση αυτή εξαρτάται από τον βαθμό επιμέλειας της οικείας αρχής καθώς και από τον λόγο ακυρώσεως, ουδόλως καθιστά δυνατό να προσδιορισθεί με ευκολία η νέα προθεσμία που παρέχεται στην αρμόδια εθνική αρχή. Ενέχει επίσης τον κίνδυνο να προκαλέσει νέες διαφορές και παράταση των προθεσμιών λήψεως αποφάσεως και των διαδικαστικών προθεσμιών, καθόσον η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εθνική αρχή πρέπει να αιτιολογεί τη νέα προθεσμία που διαθέτει.

102. Αφετέρου, δεδομένου ότι πρόκειται για πληθώρα δικαστικών υποθέσεων, η θέση αυτή δεν είναι ρεαλιστική και επίσης θα είχε ως αποτέλεσμα την επιμήκυνση των προθεσμιών εκδόσεως αποφάσεων.

103. Εν πάση περιπτώσει, μολονότι είναι αληθές ότι μπορεί να παρατείνει τη διαδικασία το γεγονός ότι η αρμόδια εθνική αρχή, μετά τη δικαστική ακύρωση αποφάσεως με την οποία αρνήθηκε τη χορήγηση δελτίου διαμονής, διαθέτει εκ νέου ακέραιη την εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, ο αιτών προστατεύεται προσωρινά με τη βεβαίωση που του χορηγήθηκε κατά την υποβολή της αιτήσεώς του.

104. Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των εκτιμήσεων, φρονώ ότι η αρμόδια εθνική αρχή, κατόπιν δικαστικής ακυρώσεως αποφάσεως με την οποία αρνήθηκε τη χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, διαθέτει εκ νέου ακέραιη την εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38.

21 Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών (υποβληθείσα από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ) [COM(2003) 199 τελικό].

IV. Πρόταση

105. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα του Conseil d'État (Συμβουλίου της Επικρατείας, Βέλγιο) ως εξής:

1) Η απορριπτική απόφαση όσον αφορά τη χορήγηση δελτίου διαμονής δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, πρέπει να εκδοθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπεται από τη διάταξη αυτή, αλλά μπορεί να κοινοποιηθεί σε μεταγενέστερο χρόνο.

2) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 δεν επιτρέπει όπως η συνέπεια της παρελεύσεως της εξάμηνης προθεσμίας είναι η αυτόματη χορήγηση του δελτίου διαμονής χωρίς να έχει διαπιστωθεί ότι ο αιτών πληροί πράγματι τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να τύχει του δικαιώματος διαμονής.

3) Κατόπιν της δικαστικής ακυρώσεως αποφάσεως με την οποία η αρμόδια εθνική αρχή αρνήθηκε τη χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, η αρμόδια εθνική αρχή διαθέτει ακέραιη την εξάμηνη προθεσμία που προβλέπεται από την εν λόγω διάταξη για να εκδώσει νέα απόφαση.